

[Engell]

at yde långivning til gennemførelse af investeringsprojekter og eksport af nordisk interesse.

Selve definitionen af begrebet »nordisk interesse« har igennem årene udviklet sig. I 1989 besluttede man, at selv om det kun måtte være investeringer i ét land, kunne der på miljøområdet ydes lån ud fra den opfattelse, at miljø er grænseoverskridende, og at det kom andre til gode.

I 1990 udviklede man det baltiske investeringsprogram. I 1993 har man også gjort det muligt at investere i infrastrukturprojekter, selv om det kun er i ét land. Med andre ord en udvikling, som betyder, at begrebet nordisk interesse hele tiden får et nyt indhold. Og med de ambitioner, der muligvis vil være i Den Nordiske Investeringsbank for at udvide bankens arbejdsområde og aktiviteter, mener jeg, at det tidspunkt er kommet – og det håber jeg regeringen vil give tilsagn om – hvor man sikrer, at der bygges en procedure op, som betyder, at vi herhjemme i Folketinget og i forhold til enten Finansudvalget eller Nordisk Råds danske delegation får en mulighed for parlamentarisk at forholde os til, om vi også finder, det er rimeligt, at denne udvidelse af begrebet nordisk interesse foregår. Med andre ord noget mere parlamentarisk og måske også ministerindflydelse på, hvordan man fortolker dette grundlag for Den Nordiske Investeringsbank.

Det er vigtigt i det nordiske samarbejde, at vi ikke kun beskæftiger os med kønne tanker, med kultur, med miljø og andre af de begreber, som vi har henregnet til kerneområdet af fælles nordiske identiteter, men at der også er konkrete resultater – positive resultater – der kan opleves som sådan af borgerne og erhvervslivet.

Jeg synes, det er skuffende, at vi trods 40 års nordisk samarbejde fortsat må opleve Norden som haltende bagefter, når det gælder eksempelvis afvikling af tekniske handelshindringer og lige konkurrencevilkår. Det er jo i virkeligheden først i takt med den dynamiske udvikling i EF-samarbejdet, at der er kommet mere gang også i den økonomiske proces, som jeg siger: afvikling af tekniske handelshindringer mellem de nordiske lande.

Den aktuelle diskussion om salmonella i henholdsvis dansk og svensk kød viser, hvor store problemerne fortsat er. I den forbindelse

er det min opfattelse, at forståelsen for nordisk samarbejde risikerer at falde til et lavpunkt, når det i erhvervslivet – og her landbruget – må opleves, som om svenske myndigheder i ly af veterinære bestemmelser i virkeligheden gennemfører tekniske handelssanktioner over for danske varer.

De spørgsmål må fortsat op på bordet, og jeg tror, at vore nordiske venner i det hele taget vil få mange udfordringer, når EF-samarbejdet banker stærkere på døren i de andre nordiske lande. Men vi kan passende bruge tiden til at gøre opmærksom på, at skal der være en mening og et indhold, er det også vigtigt, at vi på de områder formår at løse opgaverne og udvise tilstrækkelig gensidighed.

Men en tak til ministeren for oplægget. Vi ser frem til debatten på Ålandsøerne, og jeg håber, ministeren vil kommentere et par af de punkter, jeg har nævnt, herunder ikke mindst det vedrørende Den Nordiske Investeringsbank.

Enggaard (V):

Jeg takker ministeren for redegørelsen. Jeg håber, det kan blive en tradition, at vi har en sådan redegørelsesdebat her i Folketinget i forbindelse med sessionerne. For på den måde trækkes det nordiske arbejde og debatten ind i folketingsgrupperne, så det ikke længere bliver et område for særligt interesserede.

Den kommende session på Åland vil efter Venstres mening i særlig grad være interessant på grund af den udvikling, vi har set i Østeuropa og Centraleuropa, og som har gjort det naturligt, at vi nu diskuterer forsvars- og sikkerhedspolitik.

I de mange år, hvor Finlands særlige situation i forhold til Sovjetunionen forhindrede rådet i at tage disse problemer op, vænnede vi os nok til en debat, som vendte mere indad, og fortrængte, at Norden i høj grad har nogle fælles problemer. Vi har også haft nogle forskellige sikkerhedspolitiske løsninger, men her er der jo sket en spændende udvikling. Vi har tre nordiske lande som EF-ansøgere, vi har EØS-aftalen, som træder i kraft 1. januar 1994, og vi har en vigtig opgave i de videre forhandlinger om EF-medlemskab for de tre andre nordiske lande, og hvor der vel er brug for, at Nordens lande støtter hinanden, og ikke mindst kan det være en udfordring til Danmark som et mangeårigt medlem af EF.